

Publicerad 2005-09-01 21:32 av jennystyle

Min utsida är bättre än din insida

Min utsida är bättre än din insida.

Jag bär min flashiga Peters Dandy kasse och går, den går att packa saker i.

Det är lättare sagt än gjort att följa de ord du väljer att säga för att förbättra det du tidigare sagt. Enklare vore det att följa orden du aldrig sagt mig, hjälp.

Detta är livet vi lever, en komisk vardag där vi följer varandras fotsteg istället för att följa våra egna. Snälla låt mig slippa, ta diskussionen du inte kan argumenten för.

Alla människor är intressanta innan du lär känna dom. Du värvar deras personligheter för att just kunna forma din egen. Du tar lite av varje och ger lite åt andra, oh lite av varje är ju lite av varje dag, tack så mycket.

Min kärlek är indirekt, mina tankar ler åt livet när jag är så jävla arg på dig, när ja skänker mina tårar, mitt hjärta och mitt skratt åt dej. Jag klappar hellre får och sover bland hundar än att leva en minut med dig i ovisshet. Jag är så otacksam mot den kärlek som jag inte finner äkta. Visst är vi lyckliga? Visst har vi det bra? Visst kan vi tillfredställa varandra? Visst har vi det bra? Äh.

Kanske hellre ett skott i pannan än att vara otacksam mot livet, men jag lever hellre mitt liv nu än att låta någon annan leva mitt liv åt mig. Jag försöker låta människor vara som ingen djuphet har, men det är del av mig då som mer än hellre inte stannar kvar. Följ efter mig.

Jag hör bilar som åker, jag hör människor som går, jag hör dörrar som smälls igen och jag hör dörrar som öppnas igen. Jag sitter ensam i ett rum och tycker synd om mig själv som ingen här går in i. Jag lever mitt liv som i ett höghus både i botten i mitten och på toppen. Men du lever bara i mitten, där, bland dina fyra säkra väggar, där säkert ingen inkräktar.

Med alkohol i kroppen glömmar jag alla mina bekymmer som egentligen är våra, men som jag egentligen inte delar med mig.

Kanske bekymrar jag mig för mycket och kanske snackar jag för mycket när jag har alkohol i kroppen men vadå. Jag lägger orden som är tankar på pappret och sparar i ett dokument som jag kan öppna när jag känner för att tänka på det jag tänker på nu.

Flasköppningen känns i alla fall skönt mot mina läppar som viskar en hemlighet i flaskan som sedan stängs igen och slängs. Med flera flasköppningar mot munnen kan jag kanske viska saker om dej som inte längre bekommer mig men som jag egentligen tänker på nu.

Du kanske inte är min svaghet men inte heller min styrka. Jag skyller på dig men jag bortförklara mig till det

riktiga som jag tycker är sant. Skönast är det när vi får viljan igenom samtidigt eller när min vilja vinner igenom den. En dag går vi genom eld och vatten för varandra, men hellre kan jag brinna lika gärna som att drunkna och därefter ett minne blott.

Kanske är det min djuphet som ligger närmast sanningen, kanske ligger jag hellre närmare dig än sanningen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jennystyle med Poeter.se id #4421 innehar upphovsrätten